

OBRÁZEK 34. Plošina středního lesa asi 5 let po těžbě (Francie – Alsasko), foto: Servus, 2007.

OBRÁZEK 35. Nizký les o výšce cca 5 m – kerové patro již zcela vymřelo (Německo – Poryní Falcko, svahy nad řekou Moselá), foto: Servus, 2007.

OBRÁZEK 36. Obdobná situace ve středním lese v údolí u Dunaje (Německo – Ingolstadt), foto: Servus, 2008.

pokryvnosti zejména u bylin. Pokud jsou v porostech přítomny tzv. pionýrské dřeviny jako břiza, osika apod., uplatňují se rovněž a využívají dostatečného světelného požitku k rychlému růstu. Dynamický bývá rozvoj kerového patra, zejména ostružiníku či maliníku a lísky. Následně vzniká téměř neproniknutelná houštiná sestávající z keřů, náletových dřevin a odrůstajících výmladků. Ve složení vegetace mohou vznikat významné rozdíly odvislé jednak od podmínek prostředí či přítomnosti jednotlivých druhů.

Proces rozvoje přizemní vegetace je postupně poohlcován odrůstáním výmladků etáže nízkého lesa. Koruny výmladků se postupně zapojují, snižuje se světelný požitek pro přizemní vegetaci a světelně náročnější druhy ustupují. Korunový zápoj vytváří stín a na ten reaguje i ostatní biota.

Změny základních některých vegetačních charakteristik nízkého lesa během jeho vývoje popisují Fuller, Stuttard, Ray (1989). Ve zjednodušené podobě je vztah zobrazen v tabulce 32. Některé z charakteristik jsou zachyceny na obrázku 37.